

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 70.950/1
van 22 maart 2022

over

een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het Onrorenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, wat betreft de uitvoering van de visienota lokaal erfgoedbeleid en de toekenning van beboetingsbevoegdheid aan de gewestelijke beboetingsentiteit’

Op 2 februari 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, wat betreft de uitvoering van de visienota lokaal erfgoedbeleid en de toekenning van beboetingsbevoegdheid aan de gewestelijke beboetingsentiteit’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 17 maart 2022. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Katrien DIDDEN, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 22 maart 2022.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe om uitvoering te geven aan de visienota “lokaal onroerenderfgoedbeleid” en brengt daartoe uiteenlopende wijzigingen aan in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Die wijzigingen worden uitgebreid beschreven in de memorie van toelichting bij het voorontwerp. De belangrijkste ervan worden hierna beknopt weergegeven.

Aan een aantal van de wijzigingen ligt de bedoeling ten grondslag om het oprichten van bijkomende erkende onroerenderfgoedgemeenten te stimuleren en om daartoe in een structurele subsidiëring te voorzien. Sommige wijzigingen strekken ertoe om het lokaal onroerenderfgoedbeleid te bevorderen door middel van onder meer een duidelijkere taakverdeling tussen het Vlaamse en het lokale bestuursniveau welke tot uiting komt in bijvoorbeeld een inventaris van het landschappelijk erfgoed. Erkende onroerenderfgoedgemeenten worden bevoegd gemaakt om de inventaris bouwkundig erfgoed en de nieuwe inventaris landschappelijk erfgoed geheel of gedeeltelijk vast te stellen en om sommige handelingen met betrekking tot bepaalde items van de inventarissen toelatingsplichtig te maken. De meldingsplicht bij beschermde stads- en dorpsgezichten wordt decretaal verankerd en het niet-naleven ervan wordt strafbaar gesteld. Aan de erkende onroerenderfgoedgemeenten wordt de bevoegdheid verleend om voor alle percelen op hun grondgebied voor te stellen om deze vrij te stellen van archeologisch onderzoek.

Aan het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet ligt tevens de bedoeling ten grondslag om de rechtsgevolgen die voortvloeien uit de vaststelling van geïnventariseerd erfgoed te optimaliseren en te verduidelijken onder meer op het vlak van de motiveringsplicht ten aanzien van vergunningverleners in het geval van sloop en kap van vastgestelde items uit de inventaris bouwkundig erfgoed en de inventaris houtige beplantingen met erfgoedwaarde. Er wordt een decretale basis tot stand gebracht voor een nieuwe premie bij een buitensporige directe kost van verplicht uit te voeren archeologisch onderzoek van menselijke inhumatieresten.

Een belangrijk onderdeel van het voorontwerp van decreet heeft betrekking op de organisatie van de beboeting in het geval van schendingen van het Onroerenderfgoeddecreet. In de memorie van toelichting bij het voorontwerp wordt in dat verband onder meer het volgende vermeld:

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere normen verstaan.

“Binnen de afdeling Handhaving van het departement Omgeving situeert zich de gewestelijke beboetingsentiteit die instaat voor het bestuurlijk beboeten van milieu- en ruimtelijke ordeningsschendingen. Deze entiteit kan rekenen op een ruime ervaring en expertise in de bestuurlijke beboeting en kan deze professioneel inzetten in boetedossiers m.b.t. onroerend erfgoed. De afdeling Handhaving staat ook in voor de inspecties op het onroerend erfgoed.

Door de beboetingsbevoegdheid over te hevelen naar de gewestelijke entiteit ontstaat ‘een schot’ tussen inspectie en beboeting waarbij elke functie zijn taak in onafhankelijkheid kan opnemen. Dit draagt bij tot een meer gestroomlijnde handhaving (Hoofdstuk 11 Onroerenderfgoeddecreet).

Voor de aanstelling van inspecteurs Onroerend Erfgoed wordt een afzonderlijk artikel 11.3.4/1 in het Onroerenderfgoeddecreet ingevoerd”.

De Vlaamse Regering wordt opgedragen om de datum van inwerkingtreding van het ontworpen decreet vast te stellen (artikel 60 van het voorontwerp).

VORMVEREISTEN

3. De artikelen 54 tot 57 van het voorontwerp (ontworpen hoofdstuk 11/1, “Verwerking van persoonsgegevens”, van het Onroerenderfgoeddecreet) bevatten bepalingen die op de verwerking van persoonsgegevens betrekking hebben.

Gevraagd naar het advies van de federale Gegevensbeschermingsautoriteit, bezorgde de gemachtigde advies nr. 2021/99 van 14 december 2021 van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens.

In advies 61.267/2/AV van 27 juni 2017 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’, heeft de algemene vergadering van de afdeling Wetgeving uiteengezet dat noch de algemene verordening gegevensbescherming (AVG),² noch de bevoegdheidsverdelende regels eraan in de weg staan dat in eenzelfde lidstaat meerdere toezichthoudende autoriteiten worden opgericht. In dat advies wordt gesteld dat de gemeenschappen en gewesten autoriteiten kunnen oprichten die toezicht houden op de naleving van de “specifieke” regels die de deelstaten ter uitvoering van de AVG hebben vastgesteld inzake de verwerking van persoonsgegevens in het kader van activiteiten die onder hun bevoegdheid vallen.³ Het verlenen van de bevoegdheid aan die autoriteiten om adviezen te geven, teneinde te voldoen aan de verplichting die voortvloeit uit de verordeningsbepalingen, valt daar ook onder.

Zoals echter eveneens in het voormelde advies is uiteengezet, is het de Gegevensbeschermingsautoriteit, opgericht bij de wet van 3 december 2017, die belast is met het toezicht op de naleving van de “algemene” regels inzake de verwerking van persoonsgegevens,

² Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’.

³ *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 54-2648/001, inz. 114-115.

met inbegrip van de algemene regels die de federale overheid ter uitvoering van de AVG heeft vastgesteld. Daaronder valt ook de bevoegdheid om, wat die regels betreft, advies te geven teneinde te voldoen aan de voormelde adviesverplichting.

De conclusie is dan ook dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit alsnog zou moeten worden ingewonnen.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van het voornoemde vormvereiste nog wijzigingen zou ondergaan,⁴ moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, alsnog eveneens aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKINGEN

4.1. In de artikelen 6 en 13 van het voorontwerp wordt het openbaar onderzoek in het kader van de procedure tot het vaststellen van een inventaris op respectievelijk het Vlaamse en het lokale niveau geregeld (zie de ontworpen artikelen 4.1.3 en 4.1.7/2 van het Onroerendergoeddecreet).

Er kan worden vastgesteld dat beide bepalingen niet geheel gelijklopend zijn.

4.2. Zo zijn er blijkens het ontworpen artikel 4.1.3 enkel opmerkingen en bezwaren mogelijk over “feitelijkheden”, terwijl deze restrictie niet voorkomt in het ontworpen artikel 4.1.7/2. De gemachtigde verklaarde dit verschil als volgt:

“[In a]rtikel 4.1.3 wordt voor inventarissen die op Vlaams niveau worden vastgesteld de bestaande regel aangehouden waarbij het openbaar onderzoek beperkt is tot feitelijkheden. Bij vaststellingen door erkende onroerendergoedgegemeenten is de situatie anders vermits zij specifieke toelatingsplichten mee kunnen vaststellen, waardoor de betrokkene ook argumenten moet kunnen ontwikkelen tegen een mogelijk bijkomend rechtsgevolg”.

Het verdient aanbeveling om deze verklaring voor het betrokken verschil in de memorie van toelichting te integreren.

4.3. Het ontworpen artikel 4.1.7/2, eerste lid, 1°, bepaalt dat het openbaar onderzoek betreffende een door de erkende onroerendergoedgegemeente vast te stellen inventaris onder meer wordt bekendgemaakt door een bericht in de erkende onroerendergoedgegemeente “op een duidelijk zichtbare plaats”. Deze laatste zinsnede komt niet voor in het overeenstemmende artikel 4.1.3, eerste lid, 1°, dat nochtans eveneens voorziet in een aankondiging door middel van een bericht in de gemeente.

⁴ Namelijk andere wijzigingen dan diegene waarvan in dit advies melding wordt gemaakt of wijzigingen die ertoe strekken tegemoet te komen aan hetgeen in dit advies wordt opgemerkt.

De gemachtigde lichtte ook dit verschil toe en deelde het volgende mee:

“In beide gevallen gaat het over een bericht dat duidelijk moet zichtbaar zijn. Aangezien bij vaststellingen op Vlaams niveau er meestal wordt vastgesteld in verschillende gemeenten tegelijkertijd, was het ons inziens duidelijk bij artikel 4.1.3, eerste lid, 1° dat het moet gaan om een (zichtbaar) bericht in de gemeenten waar het betrokken onroerend goed ligt. In het geval van artikel 4.1.7, 2 eerste lid, 1° wordt er enkel vastgesteld op gemeentelijk niveau, waardoor een explicitering nodig leek om het inhoudelijk verschil met punt 2° van datzelfde lid te duiden”.

Rekening houdend met deze mededeling verdient het aanbeveling om ook in het ontworpen artikel 4.1.3, eerste lid, 1°, tussen de woorden “een bericht” en “in elke gemeente” de zinsnede “op een duidelijk zichtbare plaats” in te voegen.

5. De verwijzingen naar de artikelnummers van de bepalingen van het voorontwerp waarbij hoofdstukken, afdelingen en onderafdelingen worden ingevoegd, bevatten fouten en moeten worden nagekeken.⁵ Zo kan gewezen worden op de inleidende zin van artikel 12 van het voorontwerp, waarin de zinsnede “afdeling 3, ingevoegd bij artikel 10” moet worden vervangen door de zinsnede “afdeling 3, ingevoegd bij artikel 11”. In de inleidende zin van artikel 50 van het voorontwerp moeten de woorden “onderafdeling 4, ingevoegd bij artikel 48” worden vervangen door de woorden “onderafdeling 4, ingevoegd bij artikel 49”. In de inleidende zin van artikel 54 van het voorontwerp, dient de zinsnede “hoofdstuk 11/1, ingevoegd bij artikel 52” te worden vervangen door de zinsnede “hoofdstuk 11/1, ingevoegd bij artikel 53”.

ARTIKELSGEWIJZE OPMERKINGEN

Artikel 1

6. In artikel 1 van het voorontwerp wordt bepaald dat het ontworpen decreet “een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid” regelt. Bovendien de vaststelling dat niet goed valt in te zien welke gemeenschapsaangelegenheid precies zou worden geregeld in het voorontwerp, is dergelijke bepaling niet in overeenstemming met de in de memorie van toelichting voorkomende vermelding dat “[h]et ontwerp van decreet (...) een gewestaangelegenheid [betreft]”. In artikel 1 van het voorontwerp dient derhalve uitsluitend te worden verwezen naar een “gewestaangelegenheid”, dan wel dient in de memorie van toelichting te worden verduidelijkt welke gemeenschapsaangelegenheid het voorontwerp beoogt te regelen indien zulks effectief de bedoeling zou zijn.

Artikel 2

7. Aangezien artikel 2, 2°, van het voorontwerp, strekt tot het vervangen van punt 34° van artikel 2.1 van het Onroerenderfgoeddecreet, en artikel 2, 3°, van het voorontwerp, de vervanging beoogt van het eerdere punt 29° van artikel 2.1 van hetzelfde decreet, dienen de

⁵ Allicht werden nog wijzigingen aangebracht in de nummering van de artikelen van het voorontwerp nadat de bepalingen die de interne verwijzingen bevatten, werden geredigeerd.

omschrijvingen van de begrippen “landschapsatlas” en “inspecteur Onroerend Erfgoed”, in respectievelijk artikel 2, 2° en 3°, van het voorontwerp, van plaats te worden gewisseld.

Artikel 3

8. Luidens de inleidende zin van artikel 3 van het voorontwerp, wordt het ontworpen opschrift ingevoegd “tussen artikel 3.7.1 en artikel 4.1.1”. Aangezien evenwel artikel 3.7.1 niet behoort tot hoofdstuk 4, “Inventarissen”, van het Onroerenderfgoeddecreet, wordt de redactie van de inleidende zin van artikel 3 van het voorontwerp het best aangepast als volgt:

“In hoofdstuk 4, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij ..., wordt voor artikel 4.1.1 een opschrift ingevoegd, dat luidt als volgt:”.

Artikel 17

9. In het ontworpen artikel 4.1.7/6, derde lid, van het Onroerenderfgoeddecreet, wordt bepaald dat de zakelijkrechthouders van de vastgestelde onroerende goederen waarvoor toelatingsplichten gelden schriftelijk op de hoogte worden gebracht. Aangezien deze kennisgeving rechtsgevolgen doet ingaan (zie het ontworpen artikel 4.1.7/7; artikel 19 van het voorontwerp) past het dat voor deze kennisgeving gebruik wordt gemaakt van een beveiligde zending.⁶

Artikel 22

10. In de inleidende zin van artikel 22 van het voorontwerp moet de zinsnede “, gewijzigd bij het decreet van 15 juli 2016,” worden vervangen door de zinsnede “, vervangen bij het decreet van 15 juli 2016,”.

Artikel 31

11. Artikel 6.1.9, § 1, eerste lid, van het Onroerenderfgoeddecreet, zal na de wijziging ervan in de zin van artikel 31, 1°, van het voorontwerp, luiden als volgt:

“Vanaf de dag van de ondertekening van het besluit tot voorlopige bescherming zijn op de onroerende goederen, vermeld in het besluit tot voorlopige bescherming, gedurende een termijn van maximaal 270 dagen de rechtsgevolgen van een bescherming voorlopig van toepassing.”

De vraag rijst hoe de ontworpen wijziging zich verhoudt tot de regeling van de rechtsgevolgen van een besluit tot voorlopige bescherming, die is vervat in artikel 6.1.10 van het Onroerenderfgoeddecreet. In de memorie van toelichting wordt in dat verband het volgende vermeld:

⁶ Zie trouwens ook reeds de artikelen 6.1.16 en 6.1.18 van het Onroerenderfgoeddecreet.

“De hier voorgestelde aanpassing aan artikel 6.1.9 van het Onroerendergoeddecreet wil duidelijkheid en rechtszekerheid brengen voor alle betrokkenen bij een voorlopige bescherming: de termijn van 270 dagen begint te lopen vanaf een duidelijke vaste datum, namelijk vanaf de dag van de ondertekening van het besluit tot voorlopige bescherming.

[...]

Voor alle duidelijkheid: de in paragraaf 1 aangehaalde termijn van 270 dagen omschrijft enkel de maximale duur van de voorlopige bescherming. Met andere woorden: de minister moet binnen deze termijn een beslissing nemen over de definitieve bescherming. Uiteraard beginnen individuele rechtsgevolgen ten aanzien van de zakelijkrechthouder pas te lopen vanaf de individuele kennisgeving, vermeld in artikel 6.1.10 van het Onroerendergoeddecreet”.

Ter wille van de duidelijkheid zou de redactie van de wijzigingsbepaling onder artikel 31, 1°, van het voorontwerp, op zo een wijze moeten worden aangepast dat erin op een meer expliciete wijze uitdrukking wordt gegeven aan de bedoeling dat de betrokken termijn van 270 dagen begint te lopen vanaf de ondertekening.

Artikel 42

12. Aan het einde van artikel 42 van het voorontwerp dient te worden geschreven “... vervangen door de woorden ‘de gewestelijke entiteit die belast is met de handhaving van dit decreet’”.

Artikel 44

13. In de inleidende zin van artikel 44 van het voorontwerp moet de zinsnede “, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2018,” worden vervangen door de zinsnede “, het laatst gewijzigd bij het decreet van 13 juli 2018,”.⁷

Artikel 50

14. In het ontworpen artikel 11.3.4/1 van het Onroerendergoeddecreet, wordt het begrip “inspecteurs onroerend erfgoed” op verschillende wijze omschreven, wat het gebruik van de hoofdletters betreft. Er moet evenwel worden geopteerd voor een eenvormige omschrijving in het ontworpen artikel 11.3.4/1 en, waar nodig, in de tekst van het gehele voorontwerp.

⁷ Bedoeld wordt het decreet van 13 juli 2018 ‘houdende de wijziging van het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013 naar aanleiding van de ex-post evaluatie’.

Artikel 53

15. Er dient in de inleidende zin van artikel 53 van het voorontwerp uiteraard melding te worden gemaakt van het decreet van “3 juli 2020”.

Artikel 54

16. In het ontworpen artikel 11/1.1.1, vijfde lid, van het Onroerenderfgoeddecreet, moet worden geschreven “De gegevens vermeld in het vierde lid kunnen ...” in plaats van “De gegevens vermeld in het derde lid kunnen ...”. Tevens moet aan het einde van hetzelfde lid worden melding gemaakt van het protocol “vermeld in artikel 8, § 1, van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer”; in artikel 10/4, § 1, van het laatstgenoemde decreet wordt immers geen melding gemaakt van dergelijk protocol.

Artikel 56

17. In het ontworpen artikel 11/1.1.3 van het Onroerenderfgoeddecreet, wordt bepaald dat de maximale bewaringstermijnen voor persoonsgegevens worden vastgelegd in de beheersregels, vermeld in artikel III.81, § 2, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. Deze beheersregels worden luidens het voormelde artikel III.81, § 2, vastgelegd door de verantwoordelijke van de betrokken overheidsinstantie.

Krachtens artikel 22 van de Grondwet geldt voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke schending van het recht op het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel dient te worden nageleefd.

Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de “essentiële elementen” voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn.

Bijgevolg moeten de “essentiële elementen” van de verwerking van persoonsgegevens in de wet of het decreet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel “essentiële elementen” uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°)

de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.⁸

Het ontworpen artikel 11/1.1.3 van het Onroerendergoeddecreet, regelt niet de maximumtermijn voor het bewaren van persoonsgegevens, noch vloeit deze er expliciet of impliciet op voldoende duidelijke wijze uit voort. Een loutere verwijzing naar beheersregels volstaat niet in het licht van het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 22 van de Grondwet. De maximumtermijn voor het bewaren van de betrokken persoonsgegevens zou in het voorontwerp van decreet zelf geregeld moeten worden.

Artikel 57

18. In het ontworpen artikel 11/1.1.4, van het Onroerendergoeddecreet, wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om “de nadere regels [te] bepalen voor de verwerking van de persoonsgegevens, de beveiliging van die gegevens, en de passende waarborgen voor de rechten en de vrijheden van de betrokkenen”.

Het eerste element van die delegatie (nadere regels voor de verwerking van persoonsgegevens) is zo algemeen verwoord dat het neerkomt op een parafrasering van de algemene uitvoeringsbevoegdheid waarover de Vlaamse Regering reeds beschikt op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’. Dat element kan dan ook beter worden weggelaten of worden toegespitst op de concrete nadere regels die worden beoogd. Voorts moet die delegatie zo worden begrepen dat ze geen betrekking kan hebben op de essentiële elementen vermeld onder randnummer 17.

Artikel 58

19. Artikel 58, tweede lid, van het voorontwerp, bepaalt dat de Vlaamse Regering de betrokken landschapselementen kan opnemen in de inventaris van landschappelijk erfgoed volgens de procedure “vermeld in artikel 4.1.6 en 4.1.7”. Er werd de gemachtigde op gewezen dat uit de verwijzing naar de laatstgenoemde artikelen niet kan worden opgemaakt welke procedure precies wordt bedoeld. De gemachtigde deelde daaromtrent het volgende mee:

“De overgangsbepaling in artikel 58, tweede lid heeft als doel om met een minimale procedure de landschapselementen uit de landschapsatlas te ‘verplaatsen’ naar de toekomstige inventaris van landschappelijk erfgoed. Vermits dit gaat om een loutere formele ‘transfer’ van de ene naar de andere inventaris, is een nieuw openbaar onderzoek en een advies van de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed niet aan de orde (dat gebeurde reeds bij de vorige vaststelling in de landschapsatlas). Daarom volstaat het dus dat de Vlaamse Regering die onroerende goederen vaststelt volgens het format van artikel 4.1.6 en bekendmaakt overeenkomstig artikel 4.1.7.

⁸ Adv.RvS 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 14 augustus 2021 ‘betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie’, *Parl.St.* Kamer 2020-21, nr. 55-1951/001, 119, opmerking 101.

Eventueel zou dit geherformuleerd kunnen worden als volgt:

“De Vlaamse Regering kan de landschapselementen die voor de datum van inwerkingtreding van dit decreet zijn opgenomen in de vastgestelde landschapsatlas, vermeld in artikel 4.1.1, eerste lid, 1°, van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, opnemen in de vastgestelde inventaris van landschappelijk erfgoed, vermeld in artikel 4.1.1, eerste lid, 4°, van het voormelde decreet volgens de procedure vermeld in artikel 4.1.1 tot en met 4.1.7 van het voormelde decreet, met uitzondering van de vereisten van het openbaar onderzoek en het advies van de Vlaamse Commissie Onroerend Erfgoed, zoals van kracht vanaf de datum van de inwerkingtreding van dit decreet. Landschapselementen zijn punt-, lijn- en vlakvormige onroerende elementen, van natuurlijke of antropogene oorsprong.”

Het door de gemachtigde geformuleerde tekstvoorstel draagt bij tot een grotere duidelijkheid, wat de beoogde procedures betreft, en kan op dat punt worden bijgetreden.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME